

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre 8 K
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésben Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Nyíltír sora 1 korona.

Mérlegzárás előtt.

Alsólendva, december 5.

Az esztendő utolsó hónapjának a küszöbére léptünk.

December.

Ez az év egyetlen hónapja, amely az érzelmek egész lavináját zudítja az ember lelkére. Minden hónap között december a legtartalmasabb. Ebben a hónapban sűrűsödik össze egy egész esztendő tanulsága, tizenegy hónap munkájának az eredménye.

Mint amikor a vándor egy mértföld-közhöz ér, megpihen és visszatekint az utra, amelyet megfutott, úgy tesz az emberiség is decemberben. Végignézi az esztendőt, amely már mögötte van és nagy megelégedéssel konstatalja, hogy előre haladt, vagy boszankodik az eredménytelenségén. A kereskedő lezárja a könyveit és mérleget csinál. A komoly ember is megcsinálja a maga bilancát. A „tartozik“ és „követel“ rovat összeadásából megtudja, hogy jól sáfárkodott-e? Tartozik-e még valamivel az életnek ebben az esztendőben, vagy követelése van rajta.

És megkezdődik az utolsó iram. Ha tartozunk, igyekezünk leróni adósságunkat; ha követelünk, megpróbáljuk behajtani. De mindenképp úgy akarjuk lezárni az évet, hogy a mérleg a mi javunkra álljon. Nyugodt lelkiismerettel akarunk átlépni a következő esztendőbe, hogy egy év tapasztalásával gazdagabban, jobban megkezdhessük, mint az előbbit.

Temetés a harctéren.

Egy önkéntes, aki mint szanitéz a déli harctéren teljesíti kötelességét, a következő érdekes részletet írja a harctéren elesett hősök temetéséről:

Három napi, szinte szakadatlan tüzelés, roham, beásottság és kartács-vihar után elkövetkezett az a szomorú pihenő, amelyet a csatától halottainak éitemetésére szoktak szánni. Már a kora hajnali óráktól kezdve folyik a munka. A sziklás hegyek mögül felkuszó nap első sugarai ma nem rohamozó katonák szuronyhegyein villan meg, hanem a munkás-osztag zásó-eleln. Sirt ásnak . . . sírokat ásnak. Mikor aztán ezzel elkészültek, akkor kezdődik a mi szomorú szerepünk: agnoszkálni a halottakat. A fősapat-tól automobilonk robo-gunk a csataterre. A gépkocsi hullatömegek közt stoppol. Ezer csoda, hogy el nem gázoltunk néhány hullát. És férfiak, akik érző, meleg, résztvevő szívvvel indultak hadba, akiknek hozzátartozók vannak, akik otthon könyvtől ázóit arccokkal tudnak csak végignézni egy temetést, most egykedvűen, szinte gyárilag fejtik ki éles, e céra való bicsekkel az elesettek ruhájából a halálcedulákat.

Borzalmas pusztítással vág rendeket a harcmezőn a halál kaszája a vitézek soraiban. Egyik-másik katonának nyitott szájára oda van fagyva a roham lelkesítő hurrá-jának utolsó szótága; néhányan görcsösen szorítják kezükben

Normális életkörülmények közt a polgári munka csodálatos fellendülését tapasztaljuk az év utolsó hónapjában. Hivatalokban, üzletekben, műhelyekben fokozott erővel igyekeznek mindenki pótolni az elmulasztott, vagy fokozni az elért eredményt. A tékozló takarékos lesz, a zsugori bőkezű. Kinek hogyan diktálja a számadása.

Azután a mindennapi életlen felülkerekedik az ünnepi hangulat. A Megváltó születésének az emléke még mindig varázslatos évforduló. Az önző emberből altruista lesz, a fősvény szívesen adakozik humánus célra és még az embergyűlölő is felmelegszik, minden gondját az képezi, hogy szeressen örömet embertársainak. — A nagy hajsza után megpihen az ember. A szívet meleg érzések járják át. Elfelejtji az élet minden gondját és csak a szeretet ünnepeinek áldoz.

Igy volt ez eddig!

De most a nemzet színe-java nincsen itthon, a harctéren a hazaért küzd. Egészen megváltozott az élet képe. Nem az üzlet mérlege a fontos, hanem a haza bilanca. Nem az egyéni siker a mérvadó, hanem a nemzet diádala. Nem azt vizsgáljuk, hogy mi szolgál az előnyünkre, hanem milyen sikereket szereztek hazánknak katonáink.

Az esztendő végéi számadást nem egyedül végezzük el, hanem közösen, mindannyian. Mert most nem az egyéni érdeket számít, hanem a haza érdeke.

És mintha az esztendő végének hagyományos szokása a harcterre is átláptalód-

nék, Potiorek tábornok kijelentette, hogy karácsonyra le fogja győzni Szerbiát. Frank Liborius tábornok Öfelsége koronázási jubileumára meghódította Belgrádot, elképzelhetünk-e méltóbb karácsonyi ajándékot Szerbia teljes legyűrésénél?!

Ahogy a kereskedő siet kedvező mérleget csinálni, úgy igyekeznek sikert elérni a hadvezér is. Karácsonyra elintézni mindent. Északon az élethalál hare a történelemben ismeretlen meglepeteket ölt, csak hogy karácsonyra döntés legyen. Nyugaton a németek és a franciák az erő kifejtés maximumát érik el, csak hogy karácsonyra megpihenhessenek. A harctéren minden nép az esztendő utolsó hónapjában akarja elintézni a dolgát.

És itthon is megváltozott az élet rendje. Nem az itthon levő dolgok foglalkoztatják az embereket, hanem a messze távolban levő csatater. Amig azelőtt az okozott gondot, hogy mivel lepjük meg a barátainkat, a hozzátartozóinkat, most egyetlen gondolat foglalkoztat minden embert: mit küldjünk a harcterre értünk küzdő katonáinknak?

Igaz, hogy karácsonyi ajándéku mind-egyikünk hőseinktől várja a diadalt, de ha ez nem sikerül addig, akkor a nemzet küld kriszkindlit a fegyvercsörgés, ágyudörgés közé a harcterre.

Most csak értük élünk, nekik áldozunk, veük érzünk és minden óhajításunk az, hogy ha már az év utolsó hónapjában haza nem kerülhettek, a jövő esztendő hozza meg

a fegyvert, ahogy a lövészárokban célabavették az ellenséget, amelynek puskagolyója piros cpret rajzolt a vitész homlokára. Van olyan, akinek a lábát szakította el a kartács; a láb néhány méternyire fekszik a törzstől, mintha még most is rohamban volna! Lelket dermedtösen groteszk egy másik sebesült. Saprakjával együtt a koponyája negyedrészt vitte el a srappell. Olyan a nagy, tátongó véres seb, mintha kacéran félre-csapva piros sapkát nyomott volna a fejébe. Még furcsa bokréta is akadt rája: szamárköröből, csalánból való véres bokkrétája a mezőnek.

És egyre telnek a köves, kavicsos földbe ázott gödrök. Itt-ott egyik-másik már el is készült, be is hantolódott. Tiszt nyugszik alatta . . .

A kora reggeli órák metszően hűvös szele ellenére is nehéz verejtékcseppek gördülnek alá a munkás-osztag embereinek homlokáról, de azért nem mulasztja el, hogy tört puskák agyából, kettéroncsolt tisztikardok pengéjéből, sátorponyva madzagjával fejték ne rögtönözzenek a sír fölé, amelynek halottját rongyolt, gyűrött, csukaszürke tisztisapka jelzi. Ezalatt a nagy gödröknél is serényen folyik a munka. Egy sor halott, egy sor méz . . . megint halottak és megint méz-zuhany . . . A csatater egyik távolabbi részéről a hullatakarítók magásra emelt kézzel kiáltanak, intgetnek felénk:

— Hé! Halló! Hé!

Odamegyünk. Három szerb katona és egy tiszt hullája terül a földön. A tisztet szájon csókolta egy szerelmes kartács-szilánk. Rettene-

tesen el volt torzulva. Hát bizony ezeknek is sirt kell ázni, amit ugyancsak elkeseredetten fogad a munkás-osztag. Egyáltalán nem hasonlít az imához, amit a fogaik között morognak. De azért csak nekifoháskodnak. Csikorognak a lapátok a kavicsos földben.

Néhány méternyire tőlünk egy srappell robban. Eltévéd. Nem nekünk volt szánva. Annnyira nem, hogy a pukkanása szinte azt mondotta:

— Pardon!

A sírásó katonák fölkapják a fejüket, de aztán látva, hogy nincs komolyabb veszedelem, káromkodó cinizmussal mondják:

— Disztúz, a teremtesit neki! . . .

Már délre jár az idő, amikor véget ér a szomorú munka. A távolból, mint haragos zivatar dübörgése, ágyuk dörgése hallatszik és mint harsány dobergés, kattog a gépfegyver. Új csataterhelyen új öldöklés folyik.

A mi munkahelyünkön hirtelen egy magásra nyújtott kard pengéje villan:

— Sorakozó!

És ott a frissen hantolt sírok előtt glédába állunk az ásó emberekkel.

— Imához . . .

A sapkák lekerülnek a fejekről, de a katonás, fegyvelmezett feszesség minduntalan meg-bomlik. Hol az egyik, hol a másik katona töröli bele könnyes szemét a piszkos, csukaszürke zubbony ujjába.

Igy néz ki a temetés a harctéren.

nekik is, nekünk is a megváltás, az igaz ügy teljes győzelmével, nemzetünk dicsőségére!

Amikor most beléptünk az év utolsó hónapjába, szálljunk magunkba és elmélkedjünk.

Nagyobb esztendeje még nem volt hazánknak. Ez a maroknyi nép hét ellen-ség gyilkos haragjával szállott szembe és történelmi multjához hiven, vitézül áll a küzdelemben.

Csak jót, csak dicsőséget, csak diadalt hozhat az esztendő utolsó hónapja.

A harcok torkában.

Ungvártól — Turkáig.

Az idő rövidsége miatt csak röviden közölhetem ez utam élményeit, amelynek keresztülvételért hálás lehetek P. Károly őrnagy urnak, aki fáradságot nem ősmerve addig járt a hadtestparancsnokságnál, a míg kiadták részemre az igazolványt egészen Turkáig.

Szomorú, borongós felhők szálltak felettünk, mikor könnyű kocsimat a két szürke kiragadta az udvarról. Mintha a jó Isten kegye szállott volna le: mikor az ungvári állomáshoz értem, a ködfelhők eloszlottak s a nap mosolygó lehellete meleg sugarával szerteöntötte a vidéken. Innen kocsimat hazaküldtem és magam a jegyadó pénztárhoz sziettem, ahol az igazolvány felmutatására kiszolgáltatták a jegyet a turjavölgyi vonatra...

Prüszkölve, erőlködve indult a kettős mozdony vonat. Sokan voltak rajta, csupa katona, csak én, egyedül — asszony. Pajzán jökedvüket figyelemmel kísértem; mintha csak vőfélyeknek és násznagyoknak mentek volna egy nagy lakodalomba. A krizantém virág minden színe egybe volt gyűjtve a fiuk csakóján, a tiszteknek meg a köpeny gomblyukában is ekeskedett egy-két szál.

Ismertős vidéken, falvakon át vitt a vasparipa, O-Kemencétől a megfelelő sebességgel; csak Fenyvesvölgynél lassította meg a menetét, mert hát az ut nehézsége itt kezdődik, a magas emelkedés s a szerpentinák hátráltatják a gyors iramban. Mikor az első alagutat elhagytuk, síralmas kép táruult elénk. Felperzselte falvak, temetetlenül heverő lovak száza, a keresztül-kasui feltűrt, avagy letaposott föld, ruhafoszlyuk stb. ragadják meg figyelmünket. Tíz, tizenöt földműves verejtekező homlokkal ássa a gödröket a lovak számára. — Feljebb szép sorjában vannak a sírhantok, fenyőgalyakkal díszítve. A vidék visszatért lakói ezzel, no meg egy-két imával rótták le kegyeletüket...

A második alagutat nem bukkant fel a m. kir. államvasut 46-ik őrháza. Itt volt a legelőklőbb esata. Maga az őrház is sokat szenvedett a gránátok rombolásától. Innen balra van az uszoki fensík és alatta a völgy, ahol számosan estek a mieink közül is. E fensíkon tartották magukat oly makacsul a muszkák, mert a terep reájuk nézve igen kedvező volt, pompásan célba vehettek az alatt nyüzsgő magyar népfelkelőket, amíg aztán a brassói ezred végét nem vetette ez öldöklésnek. Igen, a székely fiuk megmutatták azt, hogy ha még a pokol összes sátánya is ott állana, kikergetik őket; s amit a felvidéki népfelkelőink nem tudtak harmadfél napig keresztül vinni, azt a székelyek harmadfél órában belül megtették. — Nem mesebeszéd mindez, de való tény, különben a történelem lapján e hőstett aranybetűkkel lesz följegyezve.

A 46-ik őrház már a határszélen van, azon túl a lengyel — Sianki.

Mikor Siankihoz ért a vonat, megállt. Itt leszállottam, mivel gyalog akartam megtenni az utat Turkáig. Ami a távolságot illeti, meg az nem is olyan nagy, mivel Sambor a határtól 20 kilométer, Sambortól Turka 40, de amerre én vágtam neki, az még közelebb. Arról pedig jó előre értesültem, hogy a csaták az oldalt eső völgyekben és dombokon folytak le, — engem tehát a harcerek látása csábított, nem pedig a sima utnak a sáta-telése. Siankitől egész tábori kép táruult a néző elé, lehetetlen volt ott még a tudatlannak is eltévedni. A gyalog felvonuló katonaság beláthatatlan zóme, a trenkocsik szakadatlan láncolata, a visszatérő menekült galíciaiak iszonyu

embertömege ellepte nemcsak az országot, hanem az oldalt eső földeket. Megkapó látvány volt ez. A hegytetőről táveszővőn át bámultam a nyüzsgő ember-áradatot. Aztán neki vágtam én is egy ösvényen, amely egy parányi fenyőerdőn vitt át...

A tulsó oldalon fekvő Jablonkára igyekeztem, melynek völgye és domboldala mely lövészárkokkal volt borítva. Azt beszéltek nekem, hogy az orosz terve az volt, hogy csapatját e vidéken helyezze el és innen intézett volna több kirohanást országunkba. Maga a község rongy falu, ősmertem meg a békésebb időkől; a népe erős russzofil volt, a papjával együtt. A papot a háború kitörésekor u mi katonáink elzárták, mivel kémkedéssel volt gyanúsítva. A papnak egy felnőtt leánya és két felnőtt fia maradt otthon, akik tárt karokkal fogadták az orosz tisztet. A tisztet több napig mulatták a háznál s a szép paleány zongorajátéka mellett még táncra is perdültek, míg aztán e szép napoknak végét nem szakította a mi katonaságunk megjelenése, akik az oroszok kiűzése után a két papfiút is erős fedezet alatt elszállították olyan helyre, ahol a háború lefolyásáig zavartalanul elmélkedhetnek az oroszok dicsősége felett. Így csupán a leány maradt a lakban, ahol én ez utazásom alatt egy éjszakát töltöttem...

Jablonkából reggel indultam Jaworzec felé s a csatáretlen vitt át az utam. Ott, ahol az oroszok temették el halottaikat, látszott, hogy sietve tettek e munkát. A sírok nem lehettek mélyek és nem is voltak jól elfedelve, hiszen kiágaskodó kézfejek és bakancsok meredtek ki a földből. Az eső lemosta róluk a földet. Dögletes volt a levegő e helyen. A temetlen lovak hullái a varjúk és hollók ezrével lakmároztak. Két holtestre is akadtam, melyek egy bokor mögött, a harctértől 40—50 méterre feküdtek. Orosz és magyar katona holteste volt, az eltört fegyverek arra mutattak, hogy itt ökölvíadalra ment köztük a tett. Az orosz hanyatt fekke hevert, a honvéd féloldalt, három lépés távolságra amattól. Az arcról, kézről a hus le volt éve, csupán a ruházatról lehetett megkülönböztetni őket.

Mikor Turkára értem, nem ősmertem a városra. Földig le van rombolva ez az egykori kedves kis város. Mikor ez év júniusában ott voltam, megjósoltam volna-e azt, hogy néhány hónap alatt egy romhalmaz lesz e virágzó városból? A San folyó halk suttogással ringat egy-egy felbukott hullát s alatót nóát suttog neki. Mikor e legújabb, szomorú képet látom, lelkeim legmélyéig elszomorodom és sietve kapok fel az első postavonatra, amely csakhamar háttérben is hagyja ezt a gyászos vidéket...

Borzalmas volt mindezt látni, átélni, de azért nem bántam meg amaz utamat, mert olyan dolgokat nem fogok látni többé soha. De kérem a jóságos Isten, hogy a fajoknak ez iszonyu harcát szüntesse meg mihamarabb.

Jaczkovics Miklósné.

Adakozzunk a Vöröskereszt Egyletnek! Segítsük a hadbavonultak családjait! Aldozzunk az elesettek hozzátartozóinak!

A háború.

— A hét krónikája. —

Most már megállapíthatjuk, hogy a második kárpáti kaland is az oroszok szégyenteljes és csufos kudarcával fog végződni. — Csapataink, amelyek Szinnig és Homonnáig engedtek előnyomulni az oroszokat, itt váratlanul, villámként csaptak a gyanútlan ellenségre és több napos véres harc után mind a két csatáretlen teljes diadalt arattak. A menekülés útja azonban csak Mezölaboré felé volt nyitva. Csapataink Homonna és Szinna felől szakadatlanul üldözték az oroszokat, akiket a két oldalról jövő támadás Mezölaborcnál, a határtól hat kilométernyire ért utol. Az orosz sereg, amelyben a rend a többszörös vereségek folytán teljesen fölbomlott, nem tudott a két fronton tovább védekezni. Támadásaink teljes sikerrel jártak s az orosz sereg bekerítését eredményezték. Az itt közelet még nem ért véget,

de most már kétségtelen, hogy a betört orosz csapatokat itt véglegesen megsemmisítjük.

Szerbiában diadalmasan előnyomuló csapatainknak a mult hét meghozta a operációjuk koronáját: szerdan virradóra Belgrád elesett. A várt igazán hősiiesen védő szerb csapatokat előnyomuló seregeink az éjjele alatt négy oldalról közelítették meg s hajnalban, miközben két nap óta folyton akcióban levő nehéz lötegeink a várost heves tüzelésben tartották, egy általános rohammal bevették a szerbek szemfényét, bevehettek lennek hiit erősségét, Belgrádot. Ez olyan fényes haditeit volt, amely méltán lelkesedésbe hozta a monarchia népét. Frank Liborius tábornok vitéz serege zsebb és jobb ajándékkal igazán nem kedveskedhetett volna királyunknak uralkodása 66-ik évfordulóján.

Galiiciában Przemysl várának, a monarchia legnagyobb erősségének ostroma még tart. A várat körülvevő orosz gyűrű támadását a micink mindannyiszor véresen visszaverik. A héten ellenséges repülőgépről bombákat dobtak a várba, melyek azonban nem tettek említésre méltó kárt. A támadás lassu folyásából arra lehet következtetni, hogy az oroszok ki akarják éhezteni a várat. Ez azonban hiábaváó törekvés, mert a vár — hir szerint — akár egy esztendőre is el van látva élelégel.

A nyugati harctéren a döntő mérkőzés lazás előkészületeit észlelhetjük. Flandriában folyton érkeznek a német erősítések, a melyekkel most már elemi erejűvé fokozódott a támadás Calais ellen. A centrumban álló német csapatok Reims előtt s az argonnei vonalon higgadt türellemmel várják az alkalmas időt, amikor egész, roppant tömegükkel beleavatkozhatnak a harcba. Esszenből a héten 80 óriási mozsarat szállítottak a németek az északi frontra, melyekkel Calais ellen indulnak. Arras, Ypern és Reims városok bombázása a németek részéről szakadatlanul folyik.

Orosz-Lengyelországban a Warha és Visztula folyók között Lodz és Kutno környékén még tart a nagy harc. Orosz jelentések beismerik, hogy a német haderő pozíciói itigen kedvezőek. — A császári és királyi osztrak-magyar hadvezetőség közlése szerint november 16-ika óta 100 000 sebesületlen orosz katonát fogtak el csapataink és pedig 5000 embert Plocknál, 23 000 embert Kutnónál, négyezer Lodznál és Lovicnél, huszonkilenczert Középlengyelországban. Zsákányul ejtettünk továbbá 230 gépfegyvert és 100 ágyut. A november 30-ika óta zsákányolt ágyúk és foglyok a jelentésben még nincsenek feltüntetve.

A monarchia Antivárit blokád alá helyezte s ezzel lehetetlenné tettük, hogy Montenegró a franciáktól Antivárin át élelmet és fegyvereket kapjon.

A török flotta Odessza alá érkezett s megkezdte a kikötő bombázását. A városban óriási az izgalom, amit még az sem csillapít, hogy az orosz hadvezetőség ide nagyobb számú kuriandi és kaukázusi haderőket rendelt a kikötő védelmére. A törököknek a suezai csatorna ellen indított operációi is jelentékenyen előbbre haladtak. Az angolok itt nagyobb indiai csapatot küldtek harcra, melyet azonban a törökök teljesen megsemmisítettek. Perzsiában eddig 90 000 mohamedán lépett be a török hadseregbe, ami azt jelenti, hogy Perzsia is részt vesz a nagy háborúban. — A török előcsapatok bevonultak Aserbejdán fővárosába, Taebriuszbe, mely eddig angol tulajdon volt.

Transvaalban a burok felkelése az angol uralom ellen ma már az egész Oranje államra kiterjed. A Dewet tábornok vezérelte alatt álló burok mindenütt eredménnyel harcolnak függetlenségükért és szabadságukért.

Esetek.

Kigyógyították a köhögésből. — Nem tudtok vigyázni!
— Meddig tart a háború? — Ellesett táviratok. —
A megbízható ember.

Egy honvédtiszt egy oroszleányországi polgár házában kapott szállást. Fáraán feküdt le, de egész éjszaka nem tudott aludni, mert a házigazdája a mellette levő szobában folytonosan köhögött. Így ment ez a második éjjelen át is. A tiszt végigkínálódta az éjszakákat, de udvarias ember volt s nem követelte az öreg urtól, hogy menjen a konyhába aludni. Majd másképpen segit a dolgon, gondolta, mikor hajnaiban ki-menekült a köhögés elől.

Még az ágyban feküdt a házigazda, mikor két honvédtiszt nyitott be hozzá.

— Ön köhög? — kérdezték tőle.
Az öreg ur felugrott és halálra rémülten dadogta:

— Igen, tizenöt éve már... De nem szán-dékosan...

— Ezt nem is hisszük... Most pedig fe-küdjék vissza az ágyba!

Sápadtan feküdt le. A két tiszt — mind a kettő katonarvos volt — végigfegatta s meg-kopogtatta a mellét. Az egyik kemény hangon megszólalt:

— Priznickótest fog venni s egész nap az ágyban marad! Azután beveszi az orvosságot. Dé után majd megnézzük, hogy rendben van-e minden?

Az öreg magára rakta a vizes törülközőt s lefeküdt az ágyba. Félóra múlva egy katona nagy tüvek orvosságot hozott neki. Aggodalommal bár, de szorgalmasan kanalizált a keserű, barna léből.

Este a honvédtiszt örömmel konstatálta, hogy az öreg ur állapota javul; másnap pedig, amikor néma csöndben szunnyadt odaát a házi-gazdája, félálomba merülten mosolyogva mondta: — S ez a szegény tatár tizenöt évig várt, amíg mi idejövünk...

A most folyó kárpáti harcokban történt. Bakáink hasoncsuszva lopóztak előre, az ellen-ség felé. Szemben az oroszok árkával aztán gép-fegyverek fedezetében megkezdtek a puskatűzet.

Amint javiban pattog bakáink sortüze, egy-szerre csak feláll egy csomó lengyelzsidó orosz katona és égnek tartott kezekkel el kezdtek kia-bálni:

— Hé! Nem tudtok vigyázni, magyarok?! Itt emberek vannak!

És a monarchia egy csapat hadifogollyal gazdagabb lett.

A sadagorjai csodarabbit megkérdezték, hogy mit gondol, meddig fog tartani a háború?
A bölcs rabbi ezt felelte:

— Aki tudja, az nem mondja. És aki mondja, az nem tudja.

— Mégis, ki tudja? — faggatták tovább.
— A Mindenható odafönt, csak az tudja. De az nem mondja...

Belgrád bevétele után. Két rövid, szüksézu távirat:

Nikolajevics Miklós: „Nem fáznak, fenség?”
Petár király: „Köszönöm. Nekünk jól be-fűtöttek.”

Tolvajt faggatnak a járásbíróson. A derek gentleman vall oly őszintén, hogy a bíró indítatva érzi magát, teljesen kihasználni ezt a nagy őszinteséget.

— Mondja kérem, — szól a vádlotthoz, — nem terheli más a lelkiismeretét?

A vádlott hallgat.
A bíró jóindulattal kérdezi:

— Mással nem lopott soha semmit?
A vádlott lassan kezdi:

— De igen kérem, Csáktornán egy fűszer-üzletben, ahol alkalmazva voltam, mint segéd.

— No és hogy követte el a lopásokat?

— Mikor lezártunk, mindig jött valaki vála-mit venni s akkor én szolgálatkészen beugrottam a sötét boltba s mire felgyújtották a lámpát, már én kabát alá rejtettem az előre kiszemelt ru-dszalámit, bonbonos dobozt, likőrt, bort, váltó-blankettát, vagy ami a kezembe akadt.

— És soha sem csípték meg?

— Egyszer majdnem rajt vesztettem. Már a kabát alatt volt egy rud szalámi, mikor a létrára kellett felmennem. Éreztem, hogy csuszik ki a szalámi; hirtelen kirugtam magam alól a létrát, leestem a földre; visszarejtettem a szalámit s még a gazdám sajnálkozót rajtam...

— Mondja csak, — szól a bíró, — ott nem gyanakodott magára senki?

— Nem, kérem, alázattal, — felel a vádlott a világ legtermészetesebb hangján, — nem, hiszen teljesen megbízható ember voltam...

Jegyezzünk nemzeti hadikölcsönt!
Ez valamennyiünk kötelessége! Jegyzé-
seket elfogad minden m. kir. posta-
hivatal.

HIREK.

Itélt a történelem,

Belgrád a miénk, Szerbia a porban, a lá-baink előtt. A háború ezzel be is fejeződött, mert a hadjárat célját elértük. A harcok még tartanak, de a diadal már a miénk, amiért harcba indultunk, azt elértük, amit akartunk, azt végrehajtottuk.

A végső győzelem még késhet, de meg-mutattuk a világnak s az eljövendő nem-zedeknek, hogy volt erőkön érvényt szerezni az akaratunknak; bevégezni azt, amit ki-terveltünk, amit föltettünk magunkban.

Az egész világ jött ellenünk. Franciák, angolok, oroszok, belgák, portugálok, szer-bek, crnagorok, a gonoszul, ferdén csillogó szemű japánok, a vad gurkok, tekete szudáni négek, fanatikus indiai csordák, az ausztráliai gyűlevész csavargók és negri-tók hadserege, a francia és angol gyarma-tok ezerszínű tarka, vad és vérszomjas sokadalma, e rengeteg különböző ember-fajta sok milliányi nagy tömege, — mind azért jött ellenünk, mind azért szögezett fegyvert a mellünknek, hogy Belgrádnak bántódása ne essék. Egy egész világ harcolt ellenünk s Belgrád mégis elesett.

A győzelmi kürt érces riadója zengett át szerdán az egész ország fölött és ujjongó melódiát zendít tovább ma is a szívünkben. Ezt a háborút azért indítottuk, hogy Belgrádot megbüntessük s Belgrád porba omlót. S mindenki tudja, érzi, hogy most már győznünk kell, most már csak győzhetünk.

Ti elfehéredett, hallgatag hősök, meszes gödrök csöndes lakói, ti mozdulatlan vitézek földalatti regimentje, akiknek ezt a gyönyörű diadalt köszönhetjük, akik a vérük kihullá-sával vásárolták meg nekünk ezt a boldog, nagy örömet: halott, hű testvéreink! két ország térdel és ejt könyvet jeltelen sírokok fölött...

Vármegyei közgyűlés. Zalavármegye törvényhatósági bizottsága december hó 14-én tartja meg idei utolsó rendes közgyűlését. Ezt megelőzőleg december 7-én délelőtti 9 órakor az ált. andó választmány tart ülést, hogy a közgyűlés tárgysorozatát összeállítsa. A dec. 14-i gyűlésen kerül betöltésre a novai fősolgabírói állás, melyre — mint emittettük — Szilágyi Dezső alsó-
lendvai th. fősolgabíró a legerősebb pályázó.

Kirendelés. Kulcsár Miklós reszneki körjegyzőnek katonai szolgálatra be kellett vonulnia. Helyettesítésére Toplak István bakai aljegyzőt rendelte ki a fősolgabíró. A hivatal átadása a napokban történt meg.

Az alsólendvai polgári őrség a mult héten ismét meggyarapodott 26 új taggal. Ezzel együtt a polgári őrk száma: 58. Az új polgári őrk, akik hétfőn tettek esküt Székely Emil fősolgabíró előtt, a következők: Aasztics István jirósági írrok, Bartos Mór kereskedő, Bichler

Sándor, Bratkovics Ferenc cipész, Bader Hermán cipész, Dolgos Mihály kereskedő, Fleischmann Simon izr. kántor, Gomzi Ferenc kőműves, Kiss Antal ács, Kertész Ignác könyvelő, Keszler Zsigmond kereskedő, Németh Elek cipész, Országh Jenő gyarmok, Pandur Lajos festő, Schwarcz Arnold téglagyáros, Schwarcz Mór borkereskedő, Somogyi Imre tanár, Schwarcz Ödön kereskedő, Szirály István munkafelügyelő, Sohár János szőlő-kezelő, Sipos Dániel szabó, Stern Márton kereskedőség, dr. Tamás István ügyvédjelölt, Teichmann Jakab alkántor, Weisz Zsigmond kereskedő és Wolf József cipész.

A hadikölcsönt jegyzés Belatincon. A hadi kölcsönre Belatincon összesen 54,550 K jegyeztetett. Ebből a Belatinvidéki Takarékpénztár 20,000 kor.-t, a felek pedig 11,650 koronát jegyeztek. A belatinci postahivatalnál 22,900 kor. lett jegyezve. A jegyzésből tehetségűkhöz képest a környékbeli községek is kivettek részüket. Így a belatinci körjegyzőséghez tartozó községek közül Belatiné község 7000 kor.-t, Adorjánfalva 900 kor.-t, Murasziget 700 kor.-t s Muramelence 500 koronát jegyeztek.

Nyilvános köszönet. Az alsólendvai tartalékkörhözban a mult november hóban a katonák oszonnával való ellátását a következők voltak szivesek elláallni: Arnstein Benőné, Bader Hermáné, özv. Brünner Samuné, Bittera Béláné, özv. Buczolicsné, Bader Adolfiné, Berethalminé, özv. Baranyay Kálmáné, özv. Brüllné, Bellovics Antalné, Balkányi Ernőné, Biró Lajosné, Deutsch Miksáné, Dolgos Mihályné, Eppinger Samuné, Ekker Pálné, Erményi Jánosné, Fuss F. Nándorné, Freyer Lipótné, Fényesné, Ferenczy Józsefné, dr. Filkor Mártonné, Fehérné, özv. ifj. Gállits Tamásné, Guttman Józsefné, Grassanovits Ottóné, Gombosy Istvánné, Grosz Mórné, Grosz Hermáné, Horvát Károlyné, özv. Horváth Lajosné, Horváth Istvánné, özv. Hájós Mihályné, Hegedűs Sándorné, Hadrovics Elekne, Hoffmann Samuné, Herrfeld Dávidné, Hríg Vilmosné, Ivancics testvérek, Ivancics Györgyné, dr. Józsa Fábriáné, Kancsal Józsefné, Karabélyos Elekne, özv. Kren Edéné, Kúronya Józsefné, Kotschy Józsefné, Klein Dávidné, Kobákné, dr. Laubhaimer Oszkárné, Levasics Ferencné, Laschober Ödönné, Marton Kálmáné, özv. Mestrovicsné, Maschazner Henrikné, özv. Mattus Lajosné, Nagy Sándorné, özv. Neubauer Andrásné, Némethné, Pollák Józsefné, Pollák Emilné, dr. Preisz Mórné, dr. Politzerne, Perkö Vendelné, Poppel Lajosné, Patkó Jánosné, Rösás Jánosné, dr. Rudolf Antalné, Schwarc Mórné, özv. Schwarc Samuné, Schwarc Arnoldé, Schwarc Jakob, Szilágyi Dezsőné, Schmiedt I.-né, Sipos Dánielné, Singer Izsóné, Strauss Flórián, Spitzer Herránné, dr. Strasser Árminné, Sifterné, Straussné, Székely Emilné, Szántó Zsigmondné, Titler Antalné, Toma Gáborné, Toplak Jánosné, Tivadar Ferencné, Tomka Mihályné, Tóthné, dr. Wollák Adolfiné, Varga Mátyásné, Vehofics Ferencné, Vermes Györgyné, Vidóczy Ferencné, Waltersdorfer Henrikné, Wortmanné, Weinstingl Jakabné, Weisz Lipótné, Zserdim Ivánné, Sohár János, és az alsólendvai szakácsok.

Egyéb adományokat, u. m. élelmiszereket, ruhaneműket s cigarettát adományoztak: Arnstein Annus, Brünner Béláné, Brünner nővérek, Blau Henrikné, Bednyák Verona, Balkányi Ernőné, Ferenczy gyógyszerész Csesztreg, Freyer Lipótné, Fehér Kati Hidvégy, Hertelendy Ferencné Petesháza, özv. Hájós Mihályné, Horvát Károlyné, Ivancicsné, özv. Kauszné, Levasics V.-né, Marton Kálmáné, Mattyasovszky Vincéné, dr. Nábrácsky Hájós Béla, Pollák Józsefné, Reichenfeld Lajos, Singer Izsóné, dr. Strasser Árminné, Spitzer H.-né, Schaffhauserné, Simonka Mária, özv. Szalaváryné, Schwarc Arnoldné, Teke Dénesné, Tóth F.-né Kecsksé, Tóth Anna Hidvégy, Treiber Mihályné Hosszafalu, özv. dr. Tersánszkyne, Török Sándor, Tóth Pálné Radamos, Vidóczy Ferencné és dr. Wollák Adolf.

Falun vagyunk — olesón élünk. A lendvai piacon tegnapi 3 tojást adtak 40 fillérért. A más élelmi cikkek árát is rettentően emelik hétről-hétre az árusok, akik kartelokat kötnek az árakra nézve. A fősolgabíró ur ne engedje, hogy zsarolják az itthonmaradtakat!

Muraszombat katonaságot kapott. Muraszombatról jelentik, hogy a héten érkezett oda a 7. ulánuszred 1000 legénye 600 jóval. A katonaságot és lovakat résztint a városban, résztint a környékbeli falvakban helyezték el.

— **Felvidéki menekültek Alsólendván.** Zalavármegye alispáni hivatala — mint említettük — értesítette Alsólendva nagyközség előjáróságát, hogy Zalamegyében mintegy kétezer felvidéki menekült akarék elhelyezni s ebből bizonyos számú menekültet Alsólendva is kap. Városunk hatósága erre intézkedett, hogy a városunkba érkező menekültek lakást kapjanak. Ez mintegy két héttel ezelőtt történt. Azóta várjuk, várjuk a menekülteket, de azok nem jönnek. És valószínűleg nem is fognak jönni, mert igen valószínű, hogy mire erre sor kerülne, egyetlen orosz sem lesz a Kárpátoknál.

— **A maximális gabonaárak.** A hivatalos lap a napokban közölte a buza, árpa, tengeri, rozs s az ezekből előállított lisztért, valamint a burgonya- és rozslisztért követelhető maximális árak megállapítására vonatkozó kormányrendeletet és ugyanakkor jelent meg a hivatalos lapban a közfogyasztásra szánt buza, rozs, árpa és tengeriliszt előállításra tárgyában kiadott újabb rendelet is, amely az e tárgyban kiadott korábbi rendelettől eltérőleg, a meglévő lisztkészletek szállítására új határidőt állapít meg: december hó 7. napját. A régen óhajtott és régóta várt maximális árak megállapítása járássok, vagy városok szerint történik s a maximális ár megállapításánál az 1914. évi október hó utolsó két hetében elért ár az irányadó. A kormány megyei és városi ármegállapító bizottságokra bízta a maximális árak megállapítását, s így a bizottságok tagjai helyes érdekeknek kell felelősen azokat az árakat, amelyek a rendelet intencióinak, de elsősorban a közfogyasztás érdekeinek leginkább megfelelnek. A zalamegyei árak megállapítására összehívott bizottság december 4-én ült össze Zalaegerszegen s azon az alsólendvai járás képviselőjében Székely Emil jár. főszolgabíró vett részt. A tanácskozás eredménye még nem került nyilvánosságra, de hír szerint nálunk Zalamegyében körülbelül 6 koronával lesz olcsóbb a buza métermázsánként az ármegállapítás után, mint most.

— **Polgári őrség Belatincon.** Mint említettük, a polgári őrség Belatincon is megalakult. A 25 főből álló polgári őrség a következőkből áll: Hirschl Kálmán, Szobocsan István, Szlavicz István, Szlavicz Iván, Lipics István, Zvér Iván, Szmodis István, Pétek János, Filip Iván, Glavács Márton, Basa József, Forján Iván, Zvér András, Marics István, Jerics János, Koczper Iván, Olaj Mátyás, Szmolok István, Péterka András, Czigan Ferenc, Balazsic István, Balazsic József, Marics Iván és Pável Iván. A polgári őrség parancsnoka Glavács Márton, helyettes parancsnoka pedig Péterka András lett.

— **Roraté.** Alsólendván néhány nap óta szokatlanul korán népesednek be az utcák. Amint a hajnali harangkongás jelt ad, nagy tömegekben sietnek az emberek a templom felé, ahol most naponként hajnali miséket tartanak. Az idén a vallásos áhitat feltűnően megnövekedett, ami talán a háborúval is összefügg. Alig van ma család, amelynek valamelyik tagja ne harcolna a házáért. A hő imádságok nagy része tehát a haza jövőendő boldogságáért s a esatateren küzdő fiainkért száll az égi trón zsámolyához. Haligassa meg a Mindenható a szív mélyéből fakadó könyörgéseket!

— **Ügyvédek, mint a hadbavonultak jegyzők helyettesei.** A „Községi Közlöny” legutóbbi számából vesszük az alábbi sorokat: A napilapok közlése szerint Zalavármegye alispánja a hadbavonult jegyzők helyében ügyvédek akart helyezni. Evégből felkérte a budapesti ügyvédi kamarát, hogy az erre ajánlkozó ügyvédek névsorát közölje vele. Zalavármegye alispánjának helyes közigazgatási érdekét ismerve csak fenntartással közöljük a hírt. Ha igaz volna, ugy azt a legerencesetlenebb ötletnek kellene minősítenünk. A vezető jegyző ma otthon annyira nélkülözhetetlen, hogy a közszolgálat érdekében feltétlenül fel kell menteni a katonai szolgálat alól. De ha egyes helyeken a különleges viszonyok megengedik, hogy a vezető jegyző is fegyverbe álljon, oba is találunk a jegyzői pályán működő helyettesítést és nem kell ügyvédet keresni, aki — dacára magas jogi tudásának és képességének — a jegyzői szolgálatban gyakorlat hiján bevájni nem fog. Zalamegye jegyzői egye-

sülete bizonyára fel fogja világosítani az alispánt nagy tevédeséről és rábírja arra, hogy ne helyetteseket keresen, hanem a régi próbált jegyzőket igyekezzék e nehéz napokban helyükön tartani.

— **Karácsony a tartalékkórházban.** — Lendvai emberbarátok azzal a tervvel foglalkoznak, hogy a karácsonyi ünnepeket tartalékkórházunk smylódó lakóinak egy kis figyelmességgel kellemessé és emlékeztetéssé tegye. E célra már gyűlnek is az adományok. A közönség, az emberségesen érző emberek humánus dolgot művelnek, hogy ha adományaikkal gyarapítják a sebesült katonák kriszkindijét. Az adományokat a helybeli Vöröskereszt-Egylet elnökségéhez kell juttatni.

— **„Két hazában” vagy „Egy szegény család története”** a címe annak a négyfelvonásos nagyszabású szép drámának a mely a helybeli Urania-moziban ma délután és este bemutatásra kerül. A dráma megható jeleneteivel, lebiléscélő mozzanataival mindenütt nagy hatást ért el s kétségtelenül nálunk is nagy sikert fog elérni. A mai műsort még egy pompás természeti felvétel és egy humoros kép egészíti ki. Ma is két előadás lesz a moziban, az első előadás délután 3 órákor, a másik este 8 órákor kezdődik.

— **Galíciai vasutasok Zalában.** A mult héten száz galíciai menekült vasutas érkezett Zalaegerszegrre. A vasutasokat a városban magánházaknál helyezték el.

— **Lehet csomagokat küldeni a harc-térre.** A közelendő karácsonyi ünnepekre való tekintettel a hadvezetőség elhatározta, hogy december 5-étől 15-éig megengedi az összes táborokba való csomageladást. Ezek a csomagok nem lehetnek nehezebbek 5 kilogrammnál s nem lehetnek nagyobbak 60 centiméternél. Felszerelési tárgyak, ruhaneműk, nem romlandó étel-neműk, dohány, cigaretták stb. küldhetők bennük. Ezek a holmik viaszkosvászonba, vízhatlan szövetekbe, vagy erős fadobozokba csomagolandók. Egy ilyen öt kilogrammos csomag küldési díja 60 fillér.

— **Uj moratorium-rendelet.** Folyó hó 1-én új moratorium-rendelet jelent meg, amely az adósokra újabb részletörlesztési kötelezettségeket ró. Az új rendelet 1915. január 31-ig meghosszabbította a moratoriumot.

A Kis Érdekes. Ezzel a címmel egy új képes hetilap kerülde ki a művelt magyar közönség érdeklődésébe és figyelmébe. Az új képes hetilap önmagában teljes, kész és az eseményeket összefoglaló hetilap, de — mint címe is öszintén jelzi — Az Érdekes Ujságot kívánja kiegészíteni. annak akar az események torlódásával igazolt, rendes heti második kiadása lenni. A rendkívüli idők rendkívüli feladatait rónak a kötelezettségek teljesítő képes hetilapokra is. A világháború nagy eseményei egymásra torlódnak s egy hetenkint csak egyszerű megjelenő, bármilyen gazdag és tartalmas, képes újság ezekben az időkben nem elégítheti ki a művelt közönség jogos érdeklődését. Az Érdekes Ujság melyet a különböző harc-tereken nemcsak kiküldött fotó-riportérei képviselnek, hanem szenzációkkal szenzációssabb felvételekkel keresnek fel maguk a harcoló katonák is, nem egyszer fájó szívvel volt kénytelen lemondani igazán érdekes képek közléséről, mert az újság terjedelmének természetes korlátai vannak és minden, ami érdekes, nem szorítható bele a lap egyetlen számba. Pedig az aktuális parancsnok, hogy az ilyen képes gyorsan jelenjen meg. Ezeknek közléseivel nem lehet a közönséget egy héig varakoztatni. Ebből a kényserhelyzetből nőtt ki „A Kis Érdekes” gondolat. Címével hozzáilleszkedik Az Érdekes Ujsághoz, melynek gazdag heti tartalmát szenzációsan fogja kiegészíteni. De külön címmel jelenik meg azért, mert önmagában is teljes, egész és különálló képes hetilap. „A Kis Érdekes” hetenkint második kiadást fog jelenteni. Az Érdekes Ujság olvasónak gazdag tartalmával és aktualitásával pedig olcsó és művészenes szép krónikákat fogja nyújtani a világeseményeknek, melyek sohasem voltak érdekesebbek és idegesítőbbek mint a mai időkben. „A Kis Érdekes” teljesen önálló független, képes lap, cikkei és képei teljesen függetlenek Az Érdekes Ujság tartalmától. Ugyanaz a cikk és ugyanaz a kép sohasem fog jönni mint a két lapban. Nem emlékeztetni fog egymásra a két lap, hanem kiegészíti egymást. A Kis Érdekes minden hét csütörtökjén jelenik meg és egész terjedelmében azzal a véleményomással készül, mely Az Érdekes Ujságnak olyan páratlan siker szerzett itthon és az ország határain túl is. „A Kis Érdekes” előfizetési ára negyedére 1 kor. 80 fill., felévre 3 kor. 60 fill., Egyes példányának ára 14 fill. Ugy vagyunk meggyőződve, hogy a művelt magyar közönség az új képes hetilapot ugyis, mint a szenzáció világesemények új művészi és olcsó krónikáit és ugyis, mint Az Érdekes Ujság szolgálatkészségének és az idők parancsához való alkalmazkodásának újabb bizonyítékát, ugyanolyan szeretettel fogja kedvébe fogadni, mint ahogyan páratlan sikerrel vezette Az Érdekes Ujságot is. „A Kis Érdekes” kiadóhivatala V., Vilmos császár-ut 78. sz.

— **Rémes szerencsétlenség.** Szombaton délután a büki állomáson Janzso József délvasuti fűtő a mozságban levő vonatra akart felugrani, miközben megcsuszott és a vonat kerekéi alá esett. A kerekék mindkét lábát térdén alul levették. A szegény ember életbenmaradásához kevés a remény.

— **Nagy betörés.** Közöltük, hogy betörők jártak Zalaegerszegen Scheier Károly szálló-bérlőnek a lakásán, honnan mintegy 5000 kor. körüli pénz és ékszert vittek el. A rendőrség a napokban kinyomozta a tettest Németh Mari szállodai szobaleány és a kedvese, Szalay Miklós huszár személyében. A leány beismerte a betörést. A huszárt, aki civil-foglalkozására nézve notórius betörő, azóta elvitték a harc-terre s még nem lehetett kihallgatni.

— **Mennyibe kerül egy ágyulövé?** A tüzérség a legfontosabb fegyverneme a hadseregnek, de talán a legdrágább is. Nem csak az ágyugolyók kerülnek nagy összegbe, hanem megdrágítja a tüzérségi harcot az is, hogy egy ágyucsővel csak bizonyos korlátozott számú lövést lehet tenni. Így például egy 10 centiméteres ágyuval átlag 750 lövést, a 16 centiméteres ágyuval 380 lövést, a 27 centiméteresrel 160 és a 30,5 centiméteresrel csak 150 lövést lehet tenni. Ezután az ágyúcső ugyszólván teljesen harc-képtelenné lesz és újjal kell kicserélni. Az ágyúcső aránytalan gyors harc-képtelensége r. d. kívül megdrágítja az ágyulövést. Egy 30,5 ágyu, amely 46400 kilogrammot nyom, 500.000 koronába kerül, a 100 kiló löpporal töltött 338 kilogramm özsúlyu löveg 2000 koronába kerül, de hozzászámítva az ágyúcső veszteségét, 3333 K-t. egy lövés a 30,5 centiméteres ágyuval 5333 koronába kerül. A 27 centiméteres ágyuval 2420 koronába, a 16 centiméteresnél 480 koronába és a 10 centiméteresnél 147 koronába kerül. A kis kaliberű ágyuknál olcsóbbak a lövések is. A 6,5 centiméteres ágyuval egy lövés 20 koronába, a 4,7 centiméteresnél 12 koronába és a 3,7 centiméteresnél 8 koronába kerül. Ebből a hozzávetőleges kimutatásból is látható, hogy drága mulatság az ágyuharc.

— **Vadászó! mint kéme.** Egy szin rutén vidékről való előfizetője a „Magyarország”-nak, rendkívül érdekes és megszívleltemető dologra hívja fel a közfigyelmet. Rutén, kisoroz emberek figyelmeltették őt erre a dologra. Legutóbb pedig ezzel állított be hozzá a községi bíró, egy pár emberrel:

— Tetszik látni, tekintetes uram, hogy mire vitte országunkat a vadászterületek bérbéadása. A bérlok albrletbe adják a vadászterületeket külföldi nagy uraknak, akik szarvasbögöskor egy elejtett szarvasért 1000—2000 koronát is fizetnek. Bejárják a hegyeket vadászni kédviert ürügye alatt, pedig ők nem a vadászati kedviert jönnek ide és fizetik ezt a horribilis összeget, hanem azért, hogy kikémléjk az országunkat, pontos térképeket, rajzokat vegyenek föl. Csakis így történehet, hogy a szorosokon és hágókön bemerészkedtek a muszkák. Ténne kellene valamit a kormánynak, hogy a vadászterületek bérbéadása megtiltassék, de különben, hogy a külföldi honosok eltálassanak az itteni vadászterületek.

Igy gondolkodik a rutén nép, amely szeret hazáját. Van ott a vidéken egy külföldi uriember, aki már tetette a honpolgári esküt. Van neki birtoka bőven, de buzatermő földje nincsen, amit lehet, beerdősít s így összezhozza a talább is 15—20.000 holdnyi területet, amelyet kiad vadászterületeknek. Angol, orosz és francia vadászlapokban hirdetések tesz közzé, kap bérlok eleget, horribilis összegekre, ugy hogy szarvasbögöskor 23—30 ezer koronát is megkap évente. A bérlok özönlenek be az országba s özönlik be velük a sok kem, akik kiszámíthatatlan sok kárt okoznak ilyenkor háboruban. Ezek a vadászok pontos rajzokat és képeket készíthetnek, egész eszűben, zavartalanul dolgozhatnak munkájukon, hiszen senkinek sem szabad a vadászterületre lépni, így biztosítva van a kémeeknek a nyugalom, hogy helyes és jó rajzokat készíthessenek.

— Nem feltűnő-e és nem kell-e igazat adnom parasztjainknak — zárja be sorait előfizetőnk — mikor látjuk, hogy a bögés idejére a

Ima a hadbavonultakért! Ára 20 fillér. A tiszta jövedelem a Vörös Kereszt Egylet. A csinos kis füzet huszonnégy imát tartalmaz. Kapható: **Balkányi Ernő** üzletében Alsólendván.

bérlők hat-tíz ezer korona bért fizetnek. Lőhet-nének ezek hat-tíz darab szarvast is, de nem lőnek, csak egyet, legföljebb kettőt. Pedig az illetőnek nyilván módjában lehetne többet is lőni a kapitális szarvasból, de ezse ágában sincs. Már csak azért is alapos a gyanum, hogy ezek a külföldi vadászok mind külföldi kékem lehet-nek, mert nem hiszem, hogy egy vérbeli vadász, ha kapitális szarvast lát, azt le ne lőné, hiszen ezen a vidéken igazán gyönyörű kapitális szarvasok vannak. A kormányának igazán tennie kellene ez ellen valamit.

Dörmögő ur és az oroszok. Magyarország egész gyermekerege mulat rajta, a hogy Sebők Zsigmond elmondja a Jó Pajtás-ban Dörmögő Dömötör, a vidám macsó furcsa kalandjait az oroszokkal, akik betörték szülőházába, Mármarosba. Sebők Zsigmond és Benedek Elek képes gyermeklapjának legújabb, december 6-iki száma különben is tele van érdekesnél érdekesebb köz-leményekkel: verset ősz költőnk Lévy József irt bele, Sebők Zsigmond és Krudy Gyula regényt, Elek nagyapó mesét, Endrődi Béla kedves Mikulás-képet rajzolt és szép verset irt hozzá, Szívós Béla cikke természetrajzi érdekességről szól, Zsiga bácsi mulatságos mókat ad. A rejtvények, szerkesztői üzenetek egészítik ki a szám gaz-dag tartalmát.

A Jó Pajtás-t a Franklin-társulat adja ki; előfizetési ára negyvedévre 2 korona 50 fillér, félévre 5 korona, egész évre 10 korona. Egyes szám ára 20 fillér. Előfizetéseket elfogad és mutatványszámokat küld a „Jó Pajtás” kiadóhivatala Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

Verses levél

Przemysl első ostromáról.

Przemysli hivatalos bélyegzővel ellátott, gyűrött kuvertájú, öregbetűs levelet hozott ma a pósta. A dátum hiányzik róla, de úgy látszik, régibb keletű az írás: vers, amely Przemysli első ostromát meséli el, bakáink dicső munkáját, oroszok hullását és a vár diadalmas felmentését. A poétika és az ortográfia szempontjából eshetnek ellene némi kifogás, de viszont gyönyörűsége telhetik minden magyarnak a hét strófás vítezi ének zamatos rígmusáiban és belső szépségében. Érintetlenül adjuk az egészet, úgy, ahogy van:

Esik eső, nyakig vagyunk a sárba,
Przemyslinél hull a muszka rakásra,
Szeretne ő a várba betörni,
Magyar baka alig győzi lelőni.

Sok a muszka, kevés itt a várórség,
Észre veszi ezt a muszka ellenség,
Tizenegyes verkhéz viszi ágyút
S ezerszám küldi ránk a lövegeit.

Mint fõrgeteg, hull a granát a várba,
Srapnell robban s hull a magyar bakára,
De a baka bátran megállja helyét
S célba veszi a muszkanak a fejét.

De az órség egyszer mégis kifárad,
Várparancsnok ur üzen a bakáknak:
Jó fiai, a várat ne hagyjátok,
Négy nap múlva segítség jön hozzátok!

Nem is kellett aztán több a bakának,
Szuronyt lúzbe megy neki a muszkanak,
A Császkozi századja ment előre,
Eihullott egy pár jó fiu belőle.

Mire megjött a várba a segítség,
Be sem várta, futott már az ellenség,
Negyven ezer emberét elveszítve
Kedve elment betörni Przemyslbe.

Napfény derül s elborítja a várat,
Szazados ur belvíja a bakákat:
Azt üzeni őz kiralyunk tinektek,
Isten áldjon derek magyar vitézek!

Szerkesztői üzenetek.

L. L. Budapest. Köszönjük, legközelebb megelémlenik. Gratulálunk a sorozás eredményéhez. Üdv.
S. K., Klacsanó. A verset megkaptuk s ha terünk megengedi, közöljük. Szívesen vennék valami háborus költeményt is. Az említett cikket nem kaptuk meg; szíves-kedjék újból beküldeni. Mi újság ott a felvidéken? Szeretnénk, ha megírná a tapasztalatait. A lap tevedésből maradt el.

BARTA és FÜRST

elsőrendű női divat-nagyáruháza NAGYKANIZSÁN, Főut

Interurban-telefon (az Első Magyar Ált Biztosító új palotájában) Interurban-telefon
323. sz. 323. sz.

Különlegességek: Ruhakelme, selyem, bársony, barchet és mindennemű mosó áruban.

Külön osztály: szőnyeg- és függő- nyökökben a legegysze-rűbbtől a legfinomabb minőségig.

Állandó kiállítás: Női- és leányka-kabátokban, kész blous- és pongyolákban.

Előírás szerinti katona-felszere-lési cikkek: haskötő, hósapka, takaró, meleg trikó-árúk, térdvédő, érmelegítő stb. nagy választékban.

Gyári raktár: Rumburgi vásznakban, a legjobb chiffonokban és a legfinomabb asztalneműekben.

Óriási választék szőrmékben

Interurban-telefon Interurban-telefon
323. sz. Nagy mintagyűjteményünket díjtalanul megküldjük. 323. sz.

Előnyös

butorvásárlást ajánl
Székely Vilmos

:: butortelepe ::
(volt Fialovits-féle üzlet)
Nagykanizsa, Főut 8. sz.
(Bazár-épület.) 52-35

Nagy választék: háló, ebédlő, szalon uri szobákban, vas- és rézbutorok-ban, saját készítményű angol bőr- és bárminemű kárpitos munkákban.

Modern hálószobák toilettel
400 koronától feljebb!

A n. é. közönség szíves pártfogását kéri
SZÉKELY VILMOS
Nagykanizsa.

Hirdetések jutányosan felvételnek e lap kiadóhivatalában

848 1914. vh. szám.

Arverési hirdetmény.

Herceg Esterházy Miklós és Széll Kálmán végrehajthatók javára az alsólendvai kir. járás-bíróság 1914. V. 85/17. számú kielégítési végre-hajtást és az alsólendvai kir. járásbíróság 1914. V. 85/21. sz. kiküldetést rendelő végzése alap-ján 4510 kor. 67 fillérmű követelés és járálékai kielégítésére Vetyem-pusztán, a helyszínen

1914. december hó 14-én délelőtt 10 órakor

széna, szalma és egyéb ingóságok 1060 korona becsértékben bírói árverés útján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsérteke meg nem ígértének, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet ígérő által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az árverezett tárgy a vevő bir-tokába adatik. Ha a legtöbbet ígérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabban árvereztetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többletkez igénye nincs, el-lenben a netáni kisebb összeget pótolni kötele és az árverés további folyamán részt nem vehet.
Kelt Alsólendván, 1914. nov. 30.

Havel, kir. bir. vjhajtó.

Háborus „Zsebatlasz“

A háboru előzményein és a naptári részen kívül hoz hat nagy háborus térképét. Ára 2 K 40 fill. Kapható Balkányi Ernő üzletében Alsólendán.

Lendvahosszuzafalu községben a közbirtokosság tulajdonát képező

vendéglő, telekkel és kerttel

1915. évi március hó 1-étől kezdve hat évre bérbeadatik.

A nyilvános szóbeli árverés 1914. december hó 27-én d. u. 2 órakor Lendvahosszuzafaluban a helyszínen lesz megtartva.

A bérbeadási feltételek a lendvahosszuzafalú közbirtokossági elnöknel tud-hatók meg.

Nagy választék jó minőségű és izléses butorokban.

Teljes lakberendezések!

OLCSÓ ÁRAK! 52-33

Előzékeny pontos kiszolgálás.

Somogyi Ede

≡ kárpitos butorraktára ≡

Nagykanizsa, Városház-palota.

Saját készítményű ANGOL BŐRBUTOROK.

Függönyök. Szőnyegek.

Iparművészeti tárgyak.

SAJÁT ASZTALOSMŰHELY!

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERI JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BECK MIKSA sütődéje a Főuton (saját ház).

BORS ISTVÁN kötélgyártó.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasúti-utcában

ERMENYI JÁNOS babsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

ELEFAND DÁVID épület- és műbádogos. Zománcozott edény raktár.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, diszmű-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FARAGÓ ISTVANNÉ borbély- és fodrász.

FEHÉR ANTAL köröm- és kocsikovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GREGORENCICS JOZSEF szikvizgyára. Kivá-natra szikvizet vidékre is szállít.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDŰS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DÁVID szállítási (spediteur) vállalata

KANCSAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-ásági gép-, szén-, cement- és malomkö-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házban

POLLÁK LAZÁR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

PANDUR LAJOS szoba- és címfestő, épület- és butor-mázoló

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-tér, dr. Filkor-féle ház) legolcsóbb bevásárlási forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkben.

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

SIPOS DANIEL eisörendű uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szíjgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TUSKE FERENCNE vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sirkóraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenelad fás és zöld szőlőültvényeket a legjobb bor- és csemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDÖRFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszufalu.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztmárton

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédc.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bantornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédc.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornya.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkóc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédc.

GASPARICS JÁNOS cipézmester Külsősárd

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsjkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszerdahely.

GAAL SÁNDOR molnár Rédc.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bantornya.

HORVATH MÁRTON bádogosmester Belatinc.

IVANICS FERENC ácsmester Hosszufalu.

JERICIS IVAN ácsmester és kutszivattyu-berendezési vállalkozó Murahely.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszufalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varrógép javító műhelye Csáktornya.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédc.

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszufalu.

KEPE MIHÁLY Lendvahosszufalu. Elvállal mindenféle betonmunkát. Kész betoncsövek raktára.

KIRÁLY JÓZSEF fakereskedő, Felsőlakos.

Tűzifa eladás ölenként K 36.—.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.
MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat
MILHOFFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NÉMETH ISTVÁN eserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza
PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

PFANCLER KÁROLY a „Vigadó” bérlője Igló.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és-deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

SZOCSAK LAJOS cipész Csesztreg

SZIGETI EMIL vendéglős és mészáros Szentgyörgyvölgy.

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

TURNAUER LILLA kereskedő és vendéglős Murarev

TÓKA LAJOS málalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

TIRÁSZI JÁNOS vendéglős Lendvajakabfa.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bantornya.

WEINSTINGL JAKAB gőzmalma Göntérháza.

Franciaország Oroszország Szerbia és Európa háborus TÉRKÉPE.

Különféle nagyságban s árban kapható

Balkányi Ernő

könyvkereskedésében Alsólendván.

Gyönyörű illusztrációk! ————— Érdekfeszítő olvasmányok! ————— Mesésen olcsó árért!

A most folyó világháborúnak valósággal szenzációját képezi az a folyóirat, mely 32 oldal terjedelemben, gyönyörű illusztrációkkal

24 fillér

A füzetek többféle kiadásban, hetenkint egyszer jelennek meg! Egy-egy füzet ára csak 24 fillér!

24 fillér

A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

A Világháboru Képes Krónikája

cimmal jelenik meg. Minden füzet-hez nagy térkép, vagy Jókainak egy gyönyörű regénye van mellékelve, azonkívül műmellékletek.